

Rühm	Ligi nimi	Teaduslik nimi	Kaitsekate gooria	Punase nimestiku kategooria	Eritunnused	Elupaik	Täpsustatud elupaik/kasvukoht	substraat/pesa/vastsete asukoht	Parim määramisperiood	Sarnased liigid	Märkused	Leiukohtade arv EELISE andmetel
Selgrootud	rohe-tondihobu	Aeshna viridis	III kat	Puuduliku andmestikuga	65-67 mm, erkrohelise rindmikuga, keskrintmiku võõdid laiad, laubal T kujulisest tähnist säilinud ülemine osa; isasel silmad sinised, emasel rohelised.	veekogu	Suuremate veekogude läheduses, lendab kõrgel, madalamale tuleb harva	Vastset elavad vesikarika lehtede varjus	Juunist-augustini	Metsa-tondihobu	Levinud üle-Eesti	vähe
Selgrootud	ristikukimalane	Bombus distinguendus	III kat	Puuduliku andmestikuga	Pikakarvaline ja üleni oliivkollane (väitingimustes võib tunduda helepruunina), välja arvatud must vööt triibade vahel.	niit, joonobjektid, asula	Õiterikkad niidud, karjamaad ja kultuurrohumaad (eriti punase ristiku põllud), aga ka prahitaimkond (kasvavad tugeva inimõjuga paikades nagu nt teeäärred, jäätmaad, elamute jm hoonete ümbrus)	Pesa pinnases	Aprill-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	aedkimalane	Bombus hortorum	III kat		Üsna suur kimalane. Rindmiku ees- ja tagaosa ning tagakeha esimene lüli on kollased, tagakeha tipp aga valge. Lisaks on aedkimalase tagajalgadel asuvad suirakorvikesed mustade karvadega.	põld, aed, muu	Avatud elupaik, talvine kultuurmaastikes. Leidub tihti iluaedades ja istandustes.	Pesa nii maa sees kui ka maapinnal. Vahel ka maapinnast kõrgemal (nt lindude pesakastid), sh ebaharilikes kohtades (nt palitu taskus, muruniidukis). Talub inimese lähedust	Aprill-august	Nõmmekimalane - tema on aga väiksem, ümarama ja lühema näokilbiga ning lühikeste suistega. Tema suirakorvikesed oranžikad. Võib segi ajada ka urukimalasega, kelle tagakeha tipp on erinevalt aedkimalase omast koltunudvalge ning paljudel lüüdel tagaservad pruunid. Erinevalt aedkimalasest on urukimalase tagakeha viimase lüli alaküljel ka kiilukujuline kõrgendik. Aedkimalase tööliste suurus on väga varieeruv. Kuninganna ja tööline võivad olla ühesuurused. Isasel on lisaks pea peal kollane karvatutt.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	jaanikimalane	Bombus humilis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Väike kimalane. Üleni kollakashall, ilma värviliste triipudeta. Rindmik võib olla veidi pruunikam, kui tagakeha. Tagakeha külgedel pole kunagi musti karvu.	niit	Kõrge rohuga õierikkad niidud	Pesa maapinnal, kaetud samblaga	Aprill-august	Põldkimalane, samblakimalane	Andmed puudulikud	puuduvad
Selgrootud	talukimalane	Bombus hypnorum	III kat		Rindmik on pruun. Tagakeha esimene lüli on enamasti must, mõnikord pruun. Järgneb lai must triip, tagakeha tipp on aga valge. Isasel talukimalasel lisaks pea peal pruunid karvad.	mets	Metsased alad	Pesa õõnsustes (linnupuurid, puuõõnsused, pöõning). Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	nõmmekimalane	Bombus jonellus	III kat		Rindmiku ees- ja tagaosa ning tagakeha esimene lüli on kollased, tagakeha tipp aga valge. Tagajalgadel asuvad suirakorvikesed on aedkimalasel mustad.	nõmm, mets	Eriti nõmmedel ja metsastel aladel, väldib kultuurmaastikke.	Pesa maa sees (nt endised hiireurud), vahel ka maapinnal.	Aprill-august	Nõmmekimalane. Nõmmekimalane on aedkimalase väiksem teisik, kellel on ümaram ja lühem näokilp ning lühikesed suised. Lisaks on nõmmekimalase tagajalgadel asuvad suirakorvikesed oranžikate karvadega. Võib segi ajada ka urukimalasega, kelle tagakeha tipp on erinevalt nõmmekimalase omast koltunudvalge ning paljudel lüüdel tagaservad pruunid. Lisaks on urukimalasel piklik näokilp ja pikad suised. Isane nõmmekimalane sarnaneb emasega, kuid lisaks on pea peal kollased karvad.	Levinud üle-Eesti	puuduvad

Selgrootud	kivikimalane	Bombus lapidarius	III kat		Rindmik ja tagakeha eesmine osa on mustad, tagakeha tipp punane. Tagumise jala suirakorvikest ümbritsevaid karvad on kivikimalasel süsimustad. Kivikimalase tööliste suurus varieerub tugevasti, vahel võib kohata väga väikseid isendeid. Kuninganna on tõolisest selgelt suurem. Isasel kivikimalasel on lisaks rindmiku eesosas lai kollane vööt ja näokilbil kollane karvatutt.	niit, muu	Eelistab avatud elupaika, kiviseid ja õiterikkaid niite. Vältib väga metsaseid alasid. Võib lennata palju kõrgemal kui teised liigid.	enamasti maa all, aga ka maapinna peal. Tihti kivihunnikutes ja -aedades ning kivises pinnases. Pesa leitud ka vundamendi seest, kuurist ja kuuriukse kohalt, lävepaku ja lillepoti alt, pöukuhjust, hoone seinast, pööningult. Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Eemalt vaadates võib segi ajada tumekimalasega. Tagumise jala suirakorvikest ümbritsevaid karvad on tumekimalasel oranžikaspunased. Kivikimalast on palja silmaga raske eristada harva esinevast liigist Bombus confusus: kivikimalasel on pikemad karvad ning lisaks tuleb jälgida liitsilmade paigutust. Viimased paiknevad liigil Bombus confusus allpool liitsilmade ülemist piiri, kivikimalasel aga samal joonel liitsilmadega. Sarnane võib olla ka sorokimalase üks alamliikidest – eristamine nõuab mikroskoobi all suiste täpsemat määramist.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	maakimalane	Bombus lucorum	III kat		Muidu must, aga rindmiku eesosa ja tagakeha teine lüli on sidrunkollased ning tagakeha tipp lumivalge. Tööliste suurus varieerub maakimalastel vähe. Kuninganna on tõolisest selgelt suurem. Isasel maakimalasel on pea peal kollased karvad, rindmik enamasti kollane, tiibade vahel must vööt. Lisaks on ka tagakeha eesmine osa kollane.	muu	Üldlevinud.	Pesa enamasti maa all (nt endised hiireurud), kuid vahel kasutab ka avausi ülevalpool maapinda (nt lindude pesakastid). Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Karukimalane, B. Cryptorum, sorokimalase alamliik. Võib segi ajada karukimalasega, kelle rindmiku triip on veidi kitsam ja tumekollane. Maakimalased on karukimalastest ka veidi väiksemad. Sarnased liigid on veel harvem esinev B. cryptarum ning üks sorokimalase alamliik. Liigil B. cryptarum läbib rindmiku kollast vööti tiibade kohal S-tähe kujuline must vööt (kollase vöödi katkestus), mida maakimalasel ei ole. Sorokimalasel on hariilikult tagakeha kollane vööt selja pealt katkestusega ning tagakeha musta vööti ääristab kitsas oranž triip. Kuna maa- ja karukimalast ning liiki B. cryptarum on raske eristada, arvatakse tihti need kõik maakimalaste gruppi.		üksikud
Selgrootud	samblakimalane	Bombus muscorum	III kat	Puuduliku andmestikuga	Keskmise suurusega kimalane. Üleni kollakashall, ilma värviiliste triipudeta. Rindmik võib olla veidi pruunikam kui tagakeha. Rindmiku külgedel tiiva alustel tumedad karvad. Tagakeha külgedel pole kunagi musti karvu.	niit	Kõrge rohuga õierikkad niisked niidud	Pesa maapinnal, kaetud samblaga	Aprill-august	Põldkimalane, jaanikimalane	Andmed puudulikud	puuduvad
Selgrootud	põldkimalane	Bombus pascuorum	III kat		Rindmik on roostepruun (vahel kollakas- või pruunikashall), külgedel kollakashallid karvad. Tagakeha esimene lüli enamasti helepruun või kollakashall, millele järgneb lai must triip, tagakeha neljas ja viies lüli on aga jälle roostepruunid.	niit, põld, muu	Üldlevinud (eriti meeldivad karjamaad ja libliköeliste põllud), meeldib metsade olemasolu maastikus	Pesa pinnases. Talub inimese lähedust.	Aprill-august	Jaanikimalane, samblakimalane	Levinud üle-Eesti	üksikud

Selgrootud	niidukimalane	Bombus pratorum	III kat		Muidu must, aga rindmiku eesosa on kollane ja tagakeha tipp roostepunane. Mõnikord ka tagakeha esimene lüli kollane. Üks lihtsamini äratuntavaid liike. Tööliste suurus varieerub mõningal määral. Kuninganna ja tööline võivad olla peaaegu ühesuurused. Isasel pea ülaküljel ja rindmiku eesosa, küljed ning alaküljel kollased, samuti on kollane tagakeha eesmine osa ning tagakeha tipp roostepunane. Isakimalaste karvastik on särava kontrastse värviga lihtsustades seeläbi liigi äratundmist.	mets, park, põld, niit, võsa	Elupaik on ulatuslik (põllud, pargid, niidud, põõsastikud), kuid eelistab metsaseid alasid.	Pesitseb erinevates kohtades nii maa all, maapinnal kui ka maapinnast kõrgemal (nt lindude pesakastid, puuõõnsused, maa-alused avaused, taimestiku puhmad).	Aprill-august		Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	tume kimalane	Bombus ruderarius	III kat		Rindmik ja tagakeha eesmine osa on mustad, tagakeha tipp oranžikasapunane. Tagumise jala suirakorvikest ümbritsevad karvad on tumekimalasel oranžikasapunased.	asula, muu	avatud elupaik, sh prahitaimkond. Vältib väga metsaseid alasid.	Pesa maapinnal (nt samblas, kompostihunnikus) või pinnases maapinna lähedal (nt endised hiireurud)	Aprill-august	kivikimalane, Bombus confusus. Eemalt vaadates võib segi ajada kivikimalasega: jälgida tuleb tagumise jala suirakorvikest ümbritsevad karvu, mis kivikimalasel on süsimustad, tumekimalasel aga oranžikasapunased. Tumekimalase võib segi ajada ka harva esineva liigiga Bombus confusus, kelle suirakorvikese ümbruse karvad on mustad mitte oranžikasapunased ja lihtsilmad paiknevad allpool lihtsilmade ülemist piiri. Sarnane võib olla ka sorokimalase üks alamliikidest, kuid viimasel on suirakorvikest ümbritsevad karvad mustad. Isasel rindmik hallikaskollane, tiibade vahel must vööt. Lisaks on isasel ka tagakeha eesmine osa hallikaskollane.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	Schrencki kimalane	Bombus schrencki	III kat		Suur kimalane. Rindmik on kaetud seljal ereoranži värvi karvadega, külgedel on karvad veidi kahvatumad. Tagakeha karvastus on ebaühtlane, hõredamatel kohtadel kumab läbi tagakeha must värvus, mis muudab tagakeha kollase-musta triibuliseks. Tagakehal on mustad karvad, kolmandal, neljandal ja viiendal segmendil.	mets	Metsased alad	Pesa maapinnal	Aprill-august	Põldkimalane, jaanikimalane, samblakimalane	Andmed puudulikud	üksikud
Selgrootud	sorokimalane	Bombus soroeensis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Eestis elab kaks alamliiki. Ühel alamliigil, Bombus s. soroeensis, on rindmiku eesosa ja tagakeha teine lüli (tihti katkendlikult) kollane. Tagakeha musta vööti ääristab oranž triip, tagakeha tipp on aga valge. Teine alamliik, Bombus s. proteus, on must, tagakeha tipp valge – valget triipu võivad ääristada oranžid karvad. Ristumisel võivad alamliigid anda erinevalt värvunud järglasi.	muu	Üldlevinud (metsa-, niidu-, kultuur- ja prahitaimkond).	Pesad maa all (nt endised hiireurud)	mai-august	maakimalane, karukimalane, B. Cryptarum. Alamliiki Bombus s. soroeensis võib segi ajada enamuse mustade, kahe kollase triibuga liikidega: maa- ja karukimalane ning B. cryptarum. Erinevalt neist on sorokimalase tagakeha kollane triip tavaliselt selja keskosas katkenud ning tagakeha musta vööti ääristab oranž triip.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	pikktiib-kimalane	Bombus sporadicus	III kat		Suur kimalane. Rindmiku eesmine ja tagumise osa kollase vöödiga. Tagakeha eesosas on kollne triip, tagakeha tipp on valge.	mets	Metsaliik	Pesa maapinnal	Aprill-august	Aedkimalane, nõmmekimalane	Andmed puudulikud.	puuduvad

Selgrootud	urukimalane	Bombus subterraneus	III kat	Puuduliku andmestikuga	Suur lühikarvaline kimalane, kelle rindmiku ees- ja tagaosa on pruunikaskollane triip (ees laiem, taga kitsam) ja tiibade vahel must vööt. Tagakeha eesosa samuti pruunikaskollane, millele järgneb must triip, tagakeha tipp koltunudvalge, paljudel lülide tagaservad pruunid.	niit, põld, asula	Eelistab avatud elupaika: õiterikkad niidud ja kultuurrohumaad (eriti punase ristiku põlud), aga ka prahitaimkond.	Pesa pinnases, eelistab valmis avasi nt. hiireurud	Mai-august	Aed- ja nõmmekimalane. Urukimalast saab nõmmekimalasest eristada viimase lühikeste suiste ja ümara näokilbi kuju järgi. Erinevalt aedkimalasest on urukimalase tagakeha viimase lüli alaküljel kiukujuline kõrgendik. Mõnikord on tagakeha mustad triibud nii taandunud, et isast urukimalast on raske eristada ristikukimalasest – täpsem määramine toimub sel juhul genitaalide järgi.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	metsakimalane	Bombus sylvarum	III kat		Rindmik on kollakashall, tiibade vahel must vööt. Tagakeha esimesed kaks lüli on kollakashallid, kolmas enamasti must, neljas ja viies oranžikad. Metsakimalasele on omane kõrgema tooniga lennuheli kui teistel liikidel.	niit, mets	Õiterikkad rohumaad ja metsased alad. Metsaserva liik.	Pesa maapinnal (rohukulu varjus) või pinnases vahetult maapinna lähedal. Tihti kasutatakse endisi hiireurugi ja linnupesti. Pesa paikneb sageli väikese põõsa varjus.	Mai-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	karukimalane	Bombus terrestris	III kat		Muidu must, aga rindmiku eesosa on tumekollane, tagakeha teine lüli kollane ning tagakeha tipp valkjas. Tööliste suurus varieerub karukimalastel vähe. Kuninganna on töölisest selgelt suurem.	muu	Eelistab avatud elupaiku, väldib metsaseid alasid.	Pesa maa all (nt endised hiireurud) – tunneli pikkus võib olla kuni 2 m. Talub inimese lähedust.	Aprill-august	maakimalane, B. Cryptarum, üks sorokimalase alamliik. Võib segi ajada maakimalasega, kellega võrreldes karukimalase rindmiku triip on veidi kitsam ja tumekollane. Lisaks on karukimalased maakimalastest veidi suuremad. Sarnased liigid on ka harvem esinev B. cryptarum ning üks sorokimalase alamliik. Liigi B. cryptarum läbib rindmiku kollast vööti tiibade kohal S-tähe kujuline must vööt (kollase vöödi katkestus), mida karukimalasel ei ole. Sorokimalasel on harilikult tagakeha kollane vööt selja pealt katkestusega ning tagakeha musta vööti ääristab kitsas oranž triip. Kuna maa- ja karukimalast ning liiki B. cryptarum on raske eristada, arvatakse tihti need kõik maakimalaste gruppi.	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	hall kimalane	Bombus veteranus	III kat		Üleni valkjas- või kollakashall, v.a kitsas must vööt tiibade vahel ja veelgi kitsamad mustad vöödid tagakeha lülide vahel.	muu	Eelistab avatud elupaiku, väldib metsaseid alasid.	Pesa maapinnal ja maapinnast kõrgemal (pesad leitud nt puuõõnsustest ja prahi- ning puulaastude hunnikust).	Aprill-august	Ei ole	Levinud üle-Eesti	üksikud
Selgrootud	tume-nõlvabõlane	Chersotis andereggii	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 25-32 mm. Tumepruunide eestiivadega õolane, tiibadel on kaks musta laiku.	niit, nõmm	Kuiva, liigirikka taimestikuga kiindialune niit, nõmmemaastik	Püütakse valguspüünistesse	Juuli lõpp-augusti algus	Sarnaseid liike on mitmeid, nendes eristamine esialgu keerukas	Pakri poolsaar	üksikud
Selgrootud	vareksaera-aasasilmik	Coenonympha hero	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 28–34 mm. Liblikas on tumepruunide tiibadega, tagatiiva servas kulgeb eri laiussega ja sakilise servaga kitsas valge triip.	niit, mets	Niisked niidud ja soised metsad	Lendavad taimestiku kohal	Juuni-juuli keskpaik	Kirju-aasasilmik	Üle Eesti	keskmiselt
Selgrootud	põhja-tõmmusilmik	Erebia embla	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 44-50 mm. Pruunikas liblikas kolme erisuuruses silmlaiguga eestiivad välisservas.	mets	Soised männikud	Lendab taimede kohal	juunist-augustini	Tumesilmik	Valga ja Põlva maakond	üksikud
Selgrootud	teelehe-mosaikliblikas	Euphydryas aurinia	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 30-46 mm. Võrkja tiivamustriga kahvatukollase tooniga liblikad; tagatiiva heledamal serval serval on mustade punktide rida.	niit, soo	niisked niidud, nõlvasood, loopealsete niisked piirkonnad.	Lendavad aeglaselt taimestiku kohal, sageli õitel toitudes ja puhates	mai lõpp-juuni keskpaik	Suur-mosaikliblikas ja võrkliblikad	Mitmes kohas üle Eesti	vähe

Selgrootud	suur-mosaikioliblikas	Euphydryas maturna	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 38-46 mm. Tiibade muster võrkjas, kontrastne punaka tooniga. Tagatiival puudub mustade punktide rida.	mets	Raiesmikega segametsad, kus järelkasvus esineb saar.	Lendavad sihtidel ja teeservades, samuti metsalagendikel, sageli õitel toitudes	juuni algus-juuli keskpaik	Teelehe-mosaikioliblikas ja võrkliblikad	Mitmes kohas üle Eesti	üksikud
Selgrootud	laanekuklane	Formica aquilonia	III kat	Puuduliku andmestikuga	Kuklakarvastik ainult kuklanurkadel, pesad lähestikku, moodustab suuri asurkondi.	mets	Hämarad okas- ja segametsad	Okastest kuhilpesad, sageli suured, kõrgusega kuni 180 cm.	Aastaringsest	Kõik 7 metsakuklaseliiki, kõige sarnasem palukuklasega	Levinud Ida - Eestis	vähe
Selgrootud	karukuklane	Formica lugubris	III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvastik tihe kogu kehal, moodustab kuni 10 pesalisi asurkondi.	mets	Hämarad okas- ja segametsad	Keskmisel okastest kuhilpesad, kuni 1 m kõrgused.	Aastaringsest	Kõik 7 metsakuklaseliiki	Harva üle Eesti	vähe
Selgrootud	veerekuklane	Formica nigricans	III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvastik tihe kogu kehal.	mets, niit, kivi	Valgusrikkad puistud, puisniidud, pangad.	Eraldi asuvad pesad, kuhilad väikesed	Kevad-, suve-, sügisperiood	Liivakuklane (Formica pratensis)	Väga harva Lääne- ja Põhja-Eestis	üksikud
Selgrootud	palukuklane	Formica polyctena	III kat	Puuduliku andmestikuga	Karvutu sipelgas, moodustab kuni 30 pesalisi asurkondi, pesad lähestikku.	mets	Palumetsad, männi ja kuuse segametsad	Kuni 120 cm kõrgused pesad, kuhilad grupiti, moodustab kuni 30 pesalisi asurkondi	Aataringsest	Laanekuklane	Levinud üle Eesti	keskmiselt
Selgrootud	liivakuklane, salukuklane	Formica pratensis	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tihe karvastik kogu kehal, pesad väikestes gruppides.	mets	Metsaservad ja valgusrikkad okasmetsad	Kuni 50 cm kõrgused pesad kuni 5 gruppides	Aataringsest	Veere kuklane	Hõredalt üle Eesti	keskmiselt
Selgrootud	arukuklane, metsakuklane	Formica rufa	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tagasihoidliku karvastikuga, pesad väikestes gruppides.	mets, aed, asula	Metsaservad ja valgusrikkad okasmetsad, kodaiaid, mesilad, hooned	Kuni 70 cm kõrgused pesad kuni 5 gruppides	Aataringsest	Laane- ja palukuklane, kuid nendest suurem	Arvukaim liik üle Eesti	keskmiselt
Selgrootud	kännukuklane	Formica truncorum	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tugeva, püstise karvastikuga kuklastest väiksem punane sipelgas.	mets	Metsaservad ja valgusrikkad okasmetsad	Kuni 40 cm kõrgused kuhilpesad 2-3 pesaliste gruppides	Aataringsest	Iseloomilik punane väike karvane kuklane	Vähearvukas liik üle Eesti	vähe
Selgrootud	valgelaup-rabakiil	Leucorrhina albifrons	III kat		23-28 mm, isane tume, valge lauba ja sabalisanditega; tagakeha eesosa hallikas-valge; emane tume, väikeste kollaste laikudega tagakeha selgmise osa eesosas.	veekogu, soo, karjäär	Elab nii suuremates kui ka väiksemates järvedes, rabalaugastes, ka mahajätud liiva-kruusa karjäärides	Vastsete koduveekogu kaldaaladel	Mai lõpp-juuni, mõned ka augustis	Hännak-rabakiil	Levinud üle-Eesti, tavaline	keskmiselt
Selgrootud	hännak-rabakiil	Leucorrhina caudalis	III kat	Puuduliku andmestikuga	29-32 mm, isane tume, valge lauba ja valgete sabalisanditega; Tagakeha tipus jämenev, eesosas laia sinakashalli varjundiga, tiivatäpp valge, lennul hästi vaadeldav. Emane must, tagakeha tipuosas laienuv, tagakeha eesmistele lülile seljaosas kollakaspruunid laigud; tiivatäpp must, heleda tipupoolse osaga.	veekogu	Elab väikestes järvedes või suuremate järvede madalaveelistes soppides.	Ei lenda koorumisveekogust kaugemale	Mai- lõpp -juuni	Valgelaup-rabakiil	Levinud üle Eesti, sagedamini kohatav Kagu-Eestis	vähe
Selgrootud	suur-rabakiil	Leucorrhina pectoralis	III kat	Puuduliku andmestikuga	30-33 mm, isane mustjaspruun, sabalisandid tumedad, tagakeha 7. lülil suur kollane laik, eesmistele laigud tumedamad. Emasel tagakeha lülile selgmisel poolel suured kollased laigud.	veekogu	Elab väikestes järvedes või suuremate järvede madalaveelistes soppides.	Ei lenda koorumisveekogust kaugemale	mai- lõpp -juuni	väike- ja punakas-rabakiil	Levinud üle Eesti, sagedamini kohatav Kagu-Eestis	keskmiselt
Selgrootud	sõõrsilmik	Lopinga achine	III kat	Puuduliku andmestikuga	45-50 mm, pruun, nii ees- kui tagatiibade servades suurte silmlaikude rida.	mets, niit	Metsaliik, niisketes leht- ja segametsades ning puisniitudel. Eelistab lennata varjus.	Ei lenda elupaigast kaugemale.	juuni algus - juuli lõpp	hariilik tumesilmik, kesasilmik, tõmmusilmikud	Levinud üle Eesti	keskmiselt
Selgrootud	suur-kulditiib	Lycaena dispar	III kat	Puuduliku andmestikuga	31-41 mm, isane erkpunaste tiibadega, kõigil tiibadel kitsas must kesktahn. Emase tagatiivad peaaegu mustad, oranžika servisega, eestiibadel suured mustad tähnid.	niit, mets	Elavad niisketil niitudel ja metsaservades. On head lendajad ja neid võib kohata ka väljaspool elupaika	Lendab elupaigast ka kaugemale	juuni keskpaik - juuli lõpp	isane valgetäpp-kulditiib, emane leek-kulditiib	Levinu üle eesti	vähe
Selgrootud	nõmme-tähniskiniitiib	Maculinea arion	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tagatiiva alakülj sinise tooniga.	nõmm, niit	Kuivalembene liik. Elab liivikutel, nõmmedel ja loopealsetel.	Lendab elupaigas ja sealt kaugele ei lähe.	juuni keskpaik - juuli lõpp	Ei ole	Varem levinud üle eesti, praegu väga lokaalselt erinevates paikades	vähe
Selgrootud	rohe-vesihobu	Ophiogomphus cecilia	III kat	Puuduliku andmestikuga	50-60 mm, emane ja isane suhteliselt sarnase välimusega; rindmik ereroheheline, kitsaste mustade triipudega; tagakeha must seljal ja kõhul kollaste piklike laikudega; sabalisandid heledad; emase kuklal kaks hambulise tipuga jätket. Anaalsilmus tagatiibadel kahe suluga.	veekogu, joonobjekt	Elab väikestes metsaojades ja jõgede madalaveelistes osas. Sageli kohatakse neid metsateedel.	Metsateedel ja metsi läbivate jõgede ja ojade läheduses.	Mai-august	Näps-jõghobu	Levinud üle Eesti	vähe

Selgrootud	mustlaik-apollo	Parnassius mnemosyne	II kat		Tiibade siruulatus 51-63 mm. Valkjas-hallikate tiibadega, eestiva tipuosa poolläbipaistev, ülaosas kaks tumedat laikku.	niit	Peamiselt jõeluhtadel	Lilleõitel toitumas	Mai lõpp-juuni	Põualiblikas (eriti lennuli) ja suur-kapsaliblikas	Põhja-Eesti ja Lõuna-Eesti	keskmiselt
Selgrootud	hahkkaarulane	Phragmatobia luctifera	III kat	Puuduliku andmestikuga	Tiibade siruulatus 31-38 mm. Mustja põhitooniga, tagatiiva kannoosa ja tagakeha tagumine pool kollased.	nõmm	Liivikud	Lendab hämarikus	Juuni	Sarnaseid liike ei ole	Põhja-Eesti ranniku liivikutel ning luududel	üksikud
Selgrootud	vasakkeermene pisitigu	Vertigo angustior	III kat		Koja kõrgus 1,8 mm ja laius 0,9 mm. Koda vasakkeermene, 5 keeret. Koda kahvatu kollaspruun. Viimane keere külmiselt lamenenud ja alusel kitsenenud. Huul kergelt paksenenud ja tagasi keerdunud.	niit, soo, mets	Märgaladel. Niisketel rohumaadel, soodes, lehtmetsades.	Taimevarises, kõdus, soodes sambla vahel.	kevad, enne paksu rohhtaimkatte tärkamist ja sügisel enne lehtede langemist kõdust	Kura-pisitigu – tema koda pole nii jässakas.		vähe
Veeselgrootud	laiujur	Dytiscus latissimus	III kat	Puuduliku andmestikuga	Pikkus 36-44 mm. Pruunikas-mustad, keha väga lai, kattetiivad laia servisega. Suised, laubatahvid, eesleja ja kattetiibade servad kollased.	veekogu	Igasugused veekogud	Vees, öösel ka lendamas	aprill-juuni, august-oktoober	Sarnaseid liike ei ole	Kogu Eestis	vähe
Veeselgrootud	lai-tõmmuujur, tõmmuujur	Graphoderus bilineatus	III kat	Ohualdis	Pikkus 14-15 mm. Keha saleovaalne, äraspidi munajas; eesleja keskmine hele osa on vähemalt kaks korda laiem kui tumedad triibud eesleja ees- ja tagaservas kokku. Kattetiivad on isasel alati siledad, emasel sageli teralise mustriga.	veekogu	Väikesed, madalaveelised järved ja tiigid.	Hoidub kaldalähedasse madalasse vette	Juuni-august	Teised selle perekonna liigid	Kogu Eestis	vähe
Veeselgrootud	apteegikaan, kirjukaan	Hirudo medicinalis	II kat	Ohulähedane	10-15 cm pikk, rohekaspruun seljapool ja sellel kolm oranžikas-punakat pikitriipu, millest keskmisel on tumedad silmalaigud	veekogu, karjäär, soo	mudase põhjaga mageveelised väikesed seisuveekogud, millel on rikkalik vee- ja kaldataimestik (väikesed järved, tiigid, sooloigud ja ka karjäärid)		aprillist augustini	hobukaan (Haemopsis sanguisuga); kalakaan (Piscicola geometra)		vähe
veeselgrootud	ebapärilikarp	Margaritifera margaritifera	I kat	Äärmiselt ohustatud	kuni 15 cm pikkune neerja kujuga karp, väga paksuseimane ning välispinna mustal taustal on tugevad jooned. Karbid on kaevunud liivasesse põhja, nii et vaid väike osa paistab välja.	veekogu	liivase põhjaga ja vee kohale ulatuvate puude-põõsastega puhta- ja jahedaveelised hapniku-rikkad vooluveekogud, mille vee pH jääb vahemikku 6-7 ja vee temperatuur alla 14 kraadi.		juulis-augustis	Paksukojaline jõekarp (Unio crassus)	Seni teada vaid Puidisoo jões Kuusalu vallas, aga on esinenud ka Võrumaa ja Valgamaa jõgedes	üksikud
Veeselgrootud	paks jõekarp, paksukojaline jõekarp	Unio crassus	II kat		Paksu kojaga. Ovaalse kuni kergelt neerja kujuga. Pealt tumepruun kuni must, noortel pruunikasroheline toon. Portselankiht sinakasvalgest kuni kollakasroosani. Lukusti servad kumerad ja hästi eristunud hammastega. Koda on tavaliselt 6-7, mõnikord 4-11 cm pikk.	veekogu	selged, liivase või kruusase põhjaga keskmise- või kiirevoolulised veekogud, mille vee pH on nõrgalt aluseline või neutraalne		Kevadest ja suvel, mil karbid tegutsevad 0,3-0,8 meetri sügavuses vees	Ebapärilikarp (Margaritifera margaritifera); ebajärve-karp (Pseudanodonta complanata); piklik jõekarp (Unio pictorum); kiljas jõekarp (Unio tumidus). Paksu jõekarbi koda on tavaliselt kumeram kui sugulasliikidel. Koda alaserv on teistest liikidest sageda-mini sirge või isegi kaardub keskel sissepoole sarnaselt kui ebapärilikarbiga.		keskmiselt